

Johan och Hanna i Skövde.

”Efter ett tag har man träffat hela stan”

För Afghanistan i Skövde: Johan och Hanna

SAKs medlemsantal ökade till över 4 300 under förra året och insamlingsresultatet ökade med över två miljoner kronor. En stor del av förklaringen är värvning genom så kallad face-2-face!

TEXT & BILDER: KLAS BJURSTRÖM

Du har säkert sett dem på stan, unga människor med pärmar och en penna i händerna. De kanske har likadana

jackor eller en id-bricka runt halsen. De är ute och fejsar. (Efter Face-to-face som ofta skrivs face-2-face eller F2F) Idén är enkel och egentligen inte ny. Vi måste möta människor personligen för att informera och värva faddrar och medlemmar. Man kan kalla det för ett uppdaterat sätt att skramla med bössan. Vi syns på gator och växlar några ord om vad vi gör. Nyheten är att man ger sitt stöd genom autogiro varje månad istället

för en slant i bössan.

Autogiro är ett praktiskt och uppskattat sätt att bidra. Allt fler vill göra sina transaktioner genom autogiro för att inte behöva komma ihåg elräkningar, prenumerationer eller att stödja ett arbete man tycker är viktigt. För SAK innebär autogiro att arbetet i Afghanistan får en stabilare finansiering, kostnaderna för insamling sjunker på sikt och att vi sparar både porto och miljö. Vidare blir rap-

porteringen av hur gåvorna används effektivare.

Under våren har SAKs projektledare Andreas Köbi och projektassistent Julie Chowdhury arbetat intensivt för att förbereda sommarens face-2-face-arbete. Från april till och med oktober kommer SAK att arbeta i Malmö, Skövde, Uddevalla, Vänersborg, Trollhättan, Linköping, Göteborg och ytterligare några orter som ännu inte är bestämda.

Johan och Hanna

Två av SAKs nya anställda är Johan Ragnarsson, 26 år, och Hanna Johansson, 20 år. Båda arbetar som värvare i Skövde sedan april och ingen av dem har haft ett liknande arbete tidigare.

Vad har ni sysslat med innan?

– Jag pluggar till dataspelsutvecklare på högskolan i Skövde och är snart klar med min utbildning, säger Johan.

– Jag jobbade tidigare som värdinna på Älvsjömassan i Stockholm. Jag har också arbetat med en del tolkuppdrag på tyska, engelska och ryska, säger Hanna. Jag hade rysk pojkvän vars familj inte talade svenska, så det blev ju att man snappade upp en del.

Hur upplever ni att det är att arbeta för SAK? Är folk vänliga? Vad är bäst, vad är jobbigast?

Johan: Jag tycker att det är schysst. Man får en hel del uppskattning från människor man möter, folk som får veta vad vi gör tycker verkligen att det är en bra organisation! Jag tycker att det är kul att träffa och prata med människor, och när andra verkligen är intresserade så blir det väldigt bra diskussioner. Ibland kan det bli problem att hålla reda på vem i en liten stad som man redan har talat med dock haha... Man frågar ibland samma person flera gånger.

Hanna: Jo, efter ett tag så har man träffat hela stan. Jag var ute på krogen häromkvällen och det var flera som kom fram och knackade på axeln och undrade om det inte var jag som var ”den där afghanistantjejen”

Folk känner igen en efter ett tag.

Johan: En annan bra sak är att det

är ett ganska flexibelt arbete. Och så känns det verkligen som att man gör nytta. Jag har ju sysslat lite med att sälja el-abonnemang per telefon tidigare och då var det ibland svårt att motivera sig själv till att gå till jobbet.

Hanna: Man träffar också en del militärer som har varit i Afghanistan och det är kul. Det är kul att höra att de har sett SAKs skolor på plats och berättar att de tycker att organisationen verkligen gör nytta! Det känns väldigt bra! Fast det var en militär som sa att han varit nere på plats och att han minsann visste att det var helt meningslöst att arbeta i Afghanistan för det skulle aldrig bli bra hur mycket man än gjorde. Men de flesta man möter är väldigt positiva.

Känner människor till SAK?

Njaj, vissa. En sa häromdagen att ”Va? Finns ni kvar? Jag trodde att ni la ner på 80-talet!”

Johan och Hanna ger ett väldigt positivt intryck. De har ett svårt och ofta motigt arbete, de berättar om hur trött man är efter att ha pratat i fyra timmar i sträck. Jag undrar för mig själv hur bra jag skulle vara på deras arbete egentligen? Men att arbetet ger något mer än en lön – känslan av att göra något viktigt – betyder mycket.

Jag låter Johan och Hanna fortsätta och de försvinner bort längs gatan i Skövde. Många går bara förbi och ler och skakar vänligt på huvudet. Men andra stannar och är strax inbegripna i ett samtal. För det är ju så att även om alla inte blir faddrar eller medlemmar så väcks ofta en tanke. Man tänker efter ytterligare en gång på vad man ser på tv-nyheterna eller läser om på nätet. Och då vet man att det finns en organisation som heter Svenska Afghanistankommittén, att de finns på Storgatan och att de kan påverka situationen för många, många människor. ■

► SAKs FADDERFOND

SAKs fadderfond startade 1992 för att bekosta ett trettiotal skolor i Keshem i nordost och i Yawkowlang i centrala Afghanistan, samt två ortopediska verkstäder. Skolorna har under årens lopp gett tusentals pojkar och flickor en bättre start i livet genom grundläggande utbildning. Verkstäderna är en del av SAKs program för rehabilitering av funktionshindrade. Där tillverkas bland annat proteser, rullstolar och stödkragar som ofta gör att en person kan klara av ett arbete och kanske till och med kan försörja en familj, istället för att vara beroende av andra.

Men idag bekostar fonden mer än så. Att antalet faddrar har ökat betyder att SAK har kunnat finansiera mer verksamhet, till exempel utbildning av barnmorskor, hälsovård och byutveckling. Men givetvis är det så att de skolor och verkstäder som fadderfonden ursprungligen bekostade fortfarande stöds av fonden i oförminskad omfattning. Afghanistanfaddrar kallas de som stöder fonden med regelbundna gåvor. SAK har aldrig haft personliga fadderskap i betydelsen kontakter mellan en givare i Sverige och en mottagare i Afghanistan. Det skulle vara för dyrt, bli orättvist och skapa onödig administration. Istället är fadderskapet en väg att på bästa möjliga sätt stödja hela samhället genom att förbättra för dem som är allra mest utsatta. Då blir utfallet som bäst!

